

Labuťátko

Míša Růžičková

Na hladině na rybníce žije bílá rodinka,
z kraje léta dočkala se labutího miminka.
Že je chytré, to se pozná, všichni mu to věří,
jenom neví, proč má všude samé šedé peří.

R: Až vyrosteš hochu milý, budeš také celý bílý,
budeš chránit rodinu a čefit vodní hladinu.

Po snídani po obědě, pozoruje nebe,
které vidí na hladině všude kolem sebe.
Vyběhne si na svačinku, nechod' k němu blíž,
na trávu a kopretinku „běž pryč, nebo uvidíš“!

R: Až vyrosteš hochu milý, budeš také celý bílý,
budeš chránit rodinu a čefit vodní hladinu.

Už je večer na rybníku svítí první hvězdička,
na paloučku zůstala jen malá bílá peříčka.
Z lesa tiše sova houká a pak, když se sešeří,
od rosy je celá louka, schová hlavu do peří.

R: Až vyrosteš hochu milý, budeš také celý bílý,
budeš chránit rodinu a čefit vodní hladinu.

Když je noc a slunce zajde naše milé labutě,
protáhnou se pozdraví a odplouvají na kutě.
A co naše labuťátko? Zaleze si k mamince,
ustele si mezi křídly, má se jako v peřince.